

SERIES QUARTA.

Lapides Emmorphi ex animalium
sive terrestrium, sive marinorum
transmutatione.

ZOOLITHI.

ex utroque Ducatu.

Cum de Zoolithis hoc loco recenseam,
quidquid hactenus collegi, meritò cum
Oryctographo Norico Cap. 6. dicam:

Horum autem, si excipiān Testacea, peculiaribus
tradenda Capitibus, vix aliqua apud nos remanebit
Meffis. Ità nempe parùm hucusque, ut sedulò in-
quirens, deprehendi, quod esset ad hanc Seriem re-
ferendum. Exhibere hic nihilominus Lectori pau-
ca volui, quæ sive è Patria montensi, sive juliacen-
si mihi obvenere, plura fortassis ostensurus aliás.

N. I. *Glossopetra major serrata, sive crenata.* Con-
fer-

feratur cum Tab. decim: Langii Histor. Lapid.
figurat. Helvet. apud Volckmannum in Selestat
subterrani. Pag. 158. ubi *Odontopetra* cuspidata
marginē dentato potius appellatur. è viciniā
Aquisgranensi.

N. 2. *Glossopetræ* polyacanthæ minores sive binis,
sive ternis denticulis ad radicem armatæ. *ibid.*
è monte *Salvatoris.*

N. 3. *Odontopetra* oblonga ferrata sive Charchariæ,
aut Lamiae dens. *ibidem.* Vid. Scheuchzer. in
Querelis, et vind. Pisc. Pag. 20. et Baumeri
Tom. 1. Fig. I. — Stobæi Edit. Dantisci 1752:
Pag. 122. §. 4.

N. 4. *Teethyodontes* passim sic appellati, sive Luci-
orum dentes petrefacti, prototypo suo simillimi,
colorem si excepero. *ibidem.*

N. 5. *Odontopetra* latior, ferrata, basi triangulari.
Vid. Wallerii Mineralogi. Pag. 458. Spec. 349.
num. II. *ibidem.*

N. 6. *Glossopetræ* minimæ, cuspidatæ. *ibidem.*

N. 7.

- N. 7. *Glossopetrae* minores latiusculæ, crenatæ.
ibidem.
- N. 8. *Glossopetrarum* plura fragmenta. ibidem.
- N. 9. *Vertebra Piscis* ali exigua, petrificata. Plures ejusmodi, et p. ad majores deprehendi in Lithophylacio Fr. his mei. ibidem.
- N. 10. *Odontopetra*, sive dens fossilis, fortassis incisor Apri, teres, coloris castanei. prope Ritterich in Viciniâ Aquisgran. Vide Wolfart Histor. natur. Hassie inferior. Pag. 46. Tab. 21. Cassel. Edition. secund. in fol.
- N. 11. Dentis ejusmodi fragmentum. ibid.
- N. 12. Varia fragmenta similia. ibidem.
- N. 13. Dens equinus Sulphur redolens, coloris nigricantis è torfifodinis prope Caster. Specimen huic meo similius reperi in Volekmanni filesiâ subterr. Tab. 26. Fig. 2.
- N. 14. Fragmenta ossiculorum, sive cornuum Cervinorum è monte Salvatoris prope Aquisgran.
- N. 15. Dens Bestiæ hic incognitæ, extractus è Rhe-

anno prope Düsseldorpium. Figuram simillimam proponit Leibnitius in suâ protogæ Tab. ult. in quâ et *Tydas* appellatur, de quo quidem neque in omni Linnæo, neque apud Ionstonum quidquam hactenus legi. Certè apud antiquiores Aldrovandum, et Gessnerum nullibi, quantum inquirere licuit, de *Tyda* quodam sit mentio. Fortassis et Cl. Leibnitium latebat, quid esset ille *Tydas*, cùm excepto nomine Figuræ adposito in ipsa rerum descriptione nihil admidum inveniam, quid Monstri sit ille *Tydas*. Acquiescendum igitur *Tydae* nomine, donec complenda aliquando (quod speramus) onomastologia Historiae naturalis de *Tyda* nos plura docuerit, quæ desiderantur alibi.

N. 16. Quatuor alias paulò minores deprehendicū cum priore in Lithophylacio Fratris mei, pariter *ibidem* è Rheno extractos.

N. 17. Fragmentum ejusdem *Odontopetræ calcinatae* apud me. *ibidem*.

N. 18. Dens Elephantis tres ferè pedes longus,
par-

pariter è Rheno prope *Düsseldorpium* ab Urinatore erutus. Servatur hoc specimen quoque à fratre meo. Novi simile in Gallias non ita dum *Nob. D. de Franc de Courtagnon* submissum ab eodem, quod jam tum Versaliis in Tech-nophylacio Regio servari, literæ narrant.

N. 19. Dens molaris Bestiæ prægrandis hic incognitæ, radice avulsâ.

N. 20. Radix ejusmodi dentis abrupta. Specimen utrumque mihi obtigit è Castello Reuschenberg prope *Obladen* à perillust, et *Nob. D. de Wybe-nata Comit. de Reiffich.* quod quidem hoc loco meminisse oportebat.

N. 21. Particula ossis extrema medullâ intus cum cætero corpore petrefacta è *Monte Salvatoris* prope *Aquisgran.*

N. 22. Plura exigua ossium fragmenta ex eâdem Viciniâ.

N. 23. Lapillus exiguis hic non prætereundus substantiæ achatinæ, coloris nigricantis.

Vide.

Videtur esse spinæ dorsalis *Rajæ*, alteriusve
piscis particula. Conferendus cum Fig. 161.
Scheuchzeri Tom. 3. H.ß. nat. Helvet.

N. 24. *Helmintholithus*, sive *Lumbrici* partim im-
mersi, partim flexuose adhærescentes *Calcario-*
& Viciniâ Bensbergensi.

N. 25. *Lapilli Erucæformes* obtuse trigonales cru-
riculis sive pedum adminiculis infernè pro-
nihilis. deprehendi in *Konenberg* prope *Sötenich*
in Eifflid.

N. 26. *Entomolithus*, sive *Insecti animalculi*, for-
tassis *Coleopteri*, pars corporis posterior in la-
pidem obdurata, adhærescens *Terebratulæ glo-*
bosæ, aut ventricosæ lœvi. Vocatur hic *Ento-*
molithus apud Cl. Linnaeum *Paradoxus*, ab aliis
Coneba triloba rugosa, sive *Cacadu* - - - apud
Baumer. Tom. 1. Pag. 328. §. 9. quas inter-
recensere nolui, postquam *Coloniae* apud *Ex-*
cellentissimum Comit. Ab *Oettingen*, s. p. t.
specimen aliud solitarium, corpore integro com-
plicato

plicato, ac contracto, in lapidem versum coloris nigricantis, dein plures simul ejusmodi Infecti particulas apud fratrem meum deprehendi.

Reperi prope Keldenig in Eifflia. Vid. Schröter Tom. I. part. 2. edit. Weimar. 1773, pag.

190. et 191. N. 33.

N. 27. Entomolithus, sive similis jam notati Insecti, apud Wilckens in *Relatione de rario. petref Berolini, et Stralsundæ edit. 1769. Epist. 1. pag. 36.* Branchiopi, apud Schulzen Tab. 24. fig. 153. Scholopendræ aquaticæ scutatæ nomine appellati pars, adhaerescens unâ cum Hiparite lapidi calcario.

Collegi hoc specimen ex agro prope Sötenichb. in Eifflia.

N. 28. Plura, ejusdem ex Eifflia Entomolithi specimena hoc loco duntaxat indicasse sufficiat, de quibus, cùm, nescio cujusnam aut incuria deperdita, aut culpâ intercepta, ad me nondum per venerint, hinc narrare non licuit.

- N. 29. *Calculi*, sive oculi **Cancrini** petrificati colo-
ris nigricantis, eruti ad montem *Salvatoris* pro-
pe *Aquisgranum*.
- N. 30. *Calculi* humani minores, laeves, è renibus.
- N. 31. *Calculi* humani è renibus maiores, acuti.
- N. 32. *Calculi* humani rugosi, crustacei.
- N. 33. *Calculus* humanus è vesicâ, urinarius *Walle-*
rri et *Linnæi*, ovi gallinacei magnitudinem ex-
cedens: intuili eundem in Museum fratris mei.
Vide Onomatolog. Histor. natural. Tom. 2. pag.
420. et 421.

